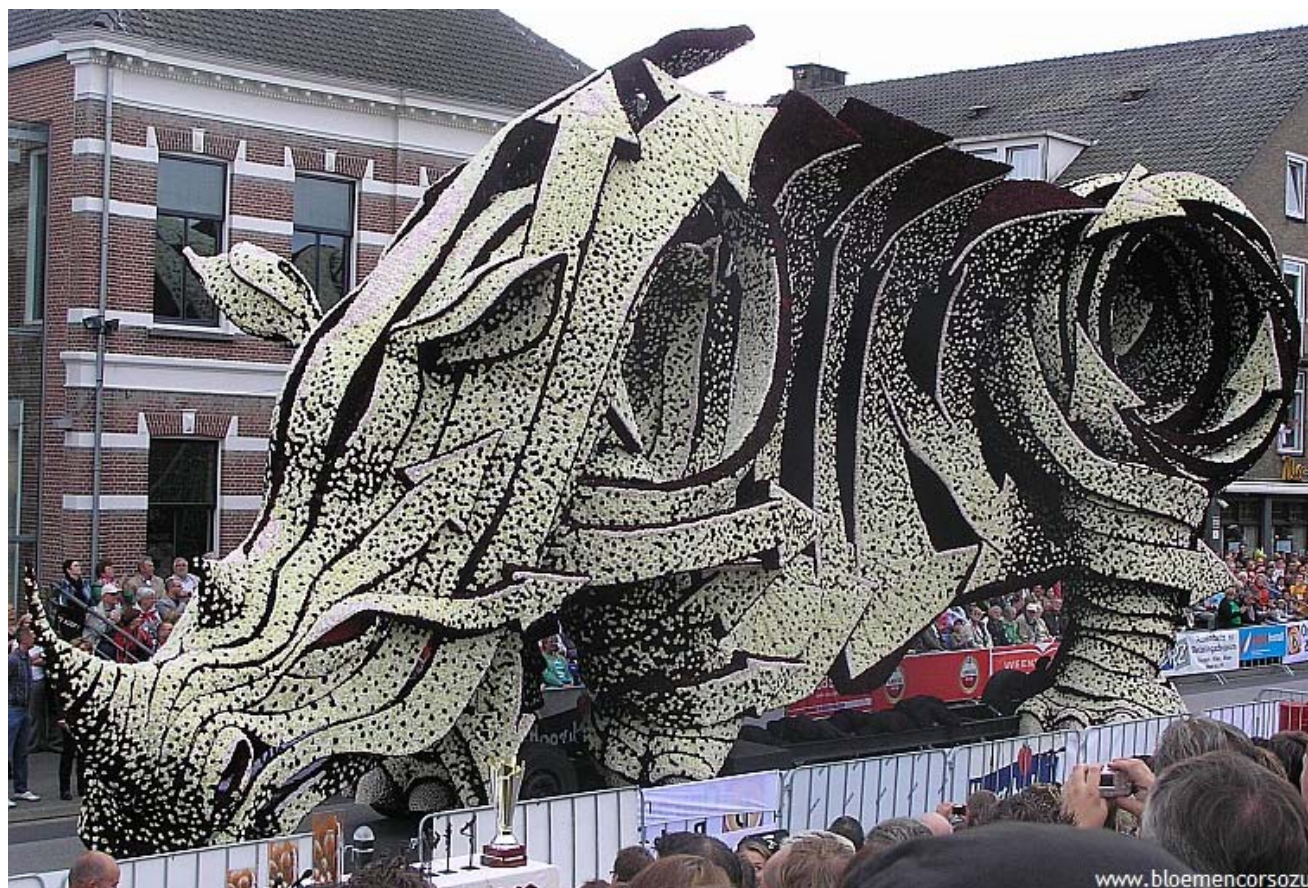

Rapport van de vakjury Bloemencorso Zundert 2009

Samenstelling van de vakjury

Arie van Rangelrooy

Carolein Smit

Jan Smeets

Hans Zoete

Miesjel van Gerwen

Misjel Vermeiren

Simone van Bakel

Juryvoorzitter

Lia Voermans

Inleiding

Het was een bijzonder mooi corso dit jaar. De kwaliteit in uitvoering, lef om te experimenteren en artistieke uitwerking waren verbluffend hoog van kwaliteit. Er is gedurfd omgesprongen met andere materialen en integratie van nieuwe media. Het voelde als een 'jong' corso, fris en dynamisch. De jury moet elk jaar weer constateren dat door de rangschikking in uitslag eigenlijk tekort wordt gedaan aan de enorme inspanning die iedere buurtschap levert.

Wel willen we een kritische opmerking maken over het steeds latere tijdstip waarop sommige wagens op het veilingterrein arriveren. De jury heeft een beperkte tijd om alle wagens in verhouding en vergelijking met elkaar te kunnen jureren.

Ze moet ook echt alle wagens gezien hebben om tot plaatsing in de ranglijst te kunnen komen. Het te laat komen van wagens beïnvloedt dit proces op een negatieve manier. De laatkomers kunnen daardoor niet alleen zichzelf maar ook anderen benadelen. Graag volgend jaar rekening mee houden.

Foto's zijn gemaakt door André Rok

9. Maagdelijke Martelaressen	20 ^{ste} prijs
Buurtschap De Berk	430 punten

De jury vond het idee om met de gestileerde vormen van de figuren de gewelven van een kathedraal te suggereren een interessant uitgangspunt. Maar het werd daardoor wel een vorm die we kennen van corso's uit de jaren '90. Niet erg nieuw. De associatie van het gewelf had wellicht wat sterker doorgevoerd kunnen worden in de stijl van de wagen.

Nu was de uitwerking en de kleurkeuze van het gewelf een stijlbreuk. Lichtpuntje aan de buitenkant was de rozenkrans met een zeer gespierde Jezus eraan. De jury had veel moeite met de titel en de vorm van de wagen. De poging om schoonheid weer te geven in het bijna gotische lijnenspel werd herkend. De vraag vrouw of kathedraal? Maar de dekking van de titel 'maagdelijke martelaressen' is de jury volledig ontgaan.

Jammer dat het thema van de religie te ver werd doorgevoerd in de wagen waardoor het een minder autonoom maar meer illustratief beeld werd.

20. Oz	19 ^{de} prijs
Buurtschap Markt	435 punten

De jury vond deze wagen een verwarrend geheel met aardige elementen, maar als corsowagen zeker niet overtuigend. Deze wagen had moeten swingen en feesten, maar deed eigenlijk geen van beide. Er waren geen echte focuspunten die juist nodig zijn om de aandacht van het publiek vast te houden. Het is teveel om in de minuten dat de wagen voorbij gaat zoveel delen van de musical op te willen voeren.

Ook de vormgeving van de wagen zelf was rommelig. Bij vlagen sprookjesachtig en fantasierijk. Met name de voorste twee zuilen hadden een dermate grote uitbundigheid in hun decoratie en kleur dat er een bepaalde geloofwaardige feeëriekheid ontstond.

De vormtaal had zo voor de gehele wagen moeten zijn. De andere pilaren hadden weer een andere vormtaal en daardoor ontstond er een stijlbreuk. De filmrol werd in eerste instantie niet door alle juryleden herkend. De aankleding van de spelers was echter weer piekfijn in orde. Het viel de jury op dat het haar van sommige meisjes erg mooi als bloempotjes was opgestoken. Compleet met een bloem erin, prachtige vondst!

Het was jammer dat deze wagen het sluitstuk van de optocht vormde en werd aangekondigd als een feest. Maar doordat het theaterstuk te lang en te onnavolgbaar was, kwam het niet als zodanig uit de verf. Beter was het geweest één liedje uit de musical te nemen en daar helemaal voor te gaan.

3. Safety First	18 ^{de} prijs
Buurtschap Poteind	455 punten

Het idee om juist 'crash test dummy's' in een andere context te plaatsen is een mooi idee van Poteind. Echter door het ontbreken van een duidelijk verhaal en dramatiek werkte deze wagen enigszins vervreemdend. Wat als ontwerp een leuke cartoon geweest moet zijn en als maquette een speels geheel was, was als wagen tussen de andere wagens te schraal. Goed gemaakt zeker, maar te weinig pakkend. Het idee is blijven steken in de hoofden van de makers. De wagen werd daardoor verwarrend in beeld: wat zijn deze testpoppen aan het doen als ook verwarrend in materiaal en compositie.

Ook de 'lichamen' blijven te statisch van vorm. De suggestie van beweging is er maar door gemis aan spanning in de uitwerking zit er totaal geen dynamiek in de wagen. Terwijl dummy's juist de eigenschap hebben om het menselijke lichaam te simuleren. Nu lijken ze meer op de houten ledemaatpoppen die in onnatuurlijke posities neergezet zijn. Het totaalbeeld wordt daardoor minder spannend. De jury kon duidelijk zien dat er met zorg aan de wagen gewerkt was, maar het idee erachter vond men niet erg fascinerend.

De 'crash test dummy's' zijn verder goed uitgevoerd, kleur en vorm is in orde. Het gebruik van kleine bloemen voor de koppen gaf een mooie detaillering. Maar door het ontbreken van expressie leverde de toepassing van deze techniek eigenlijk niks op.

6. Koppig	17 ^{de} prijs
Buurtschap Rijsbergen	472 punten

Buurtschap Rijsbergen heeft vijf koppige vrouwen verbeeld. De vormen zijn geen realistische weergave naar model, maar vereenvoudigd in basisstructuur en lineair van perspectief. De titel 'koppig' sprak niet sterk uit de wagen, behalve dat het bustes en koppen waren. Ook in de gelaatsuitdrukking was geen koppigheid te lezen. Er was ook geen sprake van onderling koppig contact, het bleven vijf individuele objecten.

De wagen werkte vervreemdend en afstandelijk. Erg mooi van kleur, goed uitgewerkt qua vorm, maar heel erg naar binnen gericht. Dit kwam mede doordat de kubistische uitwerking van de vijf bustes zo willekeurig, zo zonder enige logica was. Waarom zette een schuin vlak in, waarom werd een ronde vorm plat en een gebogen lijn recht.

Bij de grote kubisten is dat altijd om de eigenheid van een beeld te onthullen of te versterken. Hier leek het wel of die afplattingen en uitsnijdingen willekeurig waren. De wagen raakte de jury op geen enkele manier.

19. Los	16 ^{de} prijs
Buurtschap Tiggelaar	485 punten

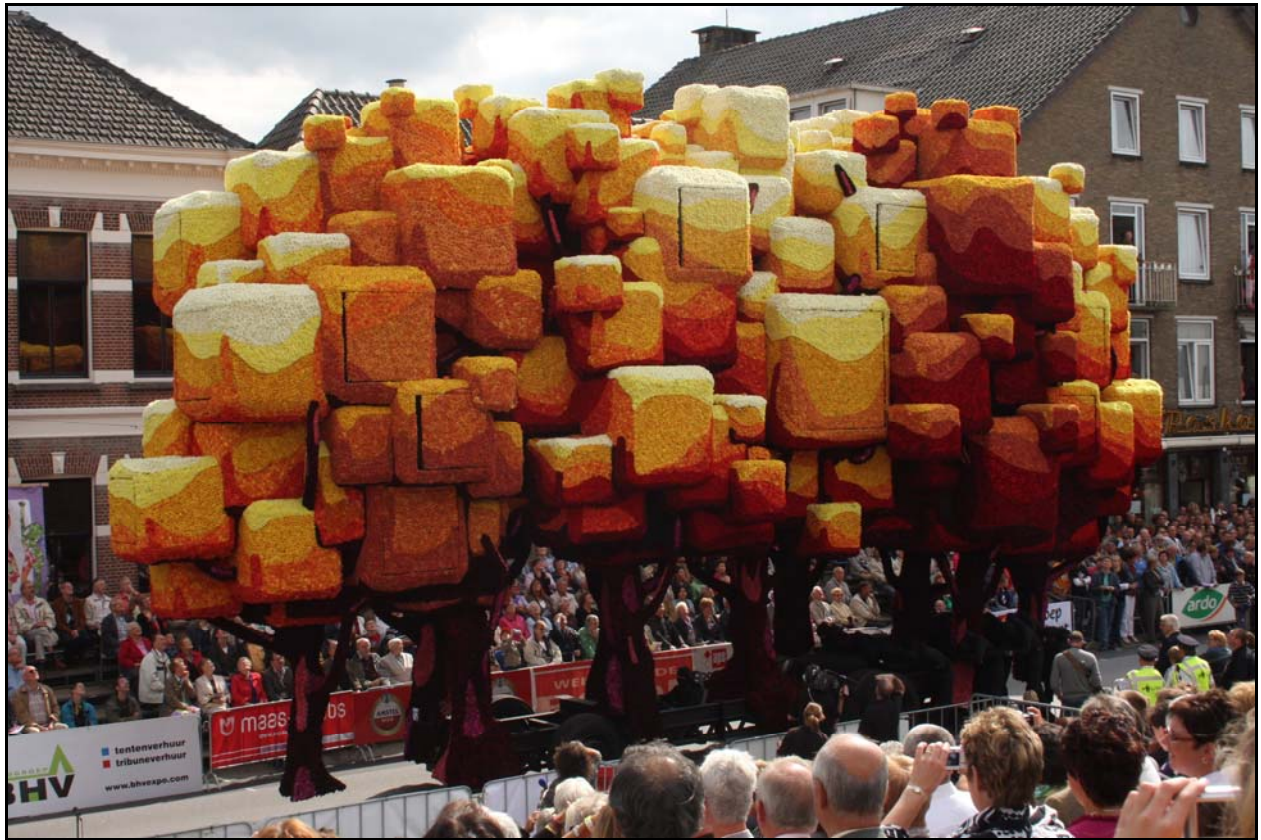

De jury vond de wagen in de optocht vooral onduidelijk in wat hij wilde communiceren en vrij pathetisch. De intekening van de figuren was zo somber dat er geen "los" maken in zat. Nergens een emotie van opluchting, een innerlijke bevrijding een "los" gevoel.

Juist een zeer naargeestige uitstraling. De vorm van de schimmige figuren was niet erg goed uitgewerkt, hier en daar ronduit slecht. Over het geheel genomen misten de figuren het drama dat deze wagen had moeten hebben. Als de fragiele gedaantes meer spanning in het lichaam hadden gehad, was de suggestie van beklemming waarschijnlijk veel sterker overgekomen. De kleuren waren simpel en het materiaalgebruik was in orde, maar de jury vond de gekozen vorm erg conventioneel, alsof het een soort trip terug in de tijd was.

Deze wagen deed geen concessies naar het publiek, wilde niet 'pleasen'. Dat was op zich prima. Maar de vraag was of je de impact van deze wagen kon bevatten in die paar minuten dat ze langsreed? Daar was langer tijd voor nodig. De jury had gelukkig de rust op het veilingterrein om de grote hoeveelheid associaties die deze wagen opriep te plaatsen. Maar dan nog was het moeilijk de wagen te begrijpen. Daar was echt meer houvast voor nodig en die ontbrak.

12. Kiekebos	15 ^{de} prijs
Buurtschap De Lent	486 punten

Een bos prachtig weergegeven in afgeronde kubusvormen. Fraai hoe de kubussen als 'bladerdak' verdeeld waren over de stammen. Mooi van kleurverloop en compact van vorm. Het materiaalgebruik was goed, mooie kleurstelling zowel voor boven- als onderkant

Af en toe gingen er traag wat luikjes open en kwamen er fragmenten van een vos, eekhoorn, uil en muis te voorschijn. Maar te vaak blijft het uit. Het idee was prima maar door een veel te trage uitvoering, naar de mening van de jury, volledig mislukt. De belofte die het geluid en de titel oproepen werd niet beantwoord. De luiken sneller open en dicht was veel spannender geweest. Dan wordt het echt kiekeboe. De dieren die we zagen waren echt mooi gemaakt.

Origineel was om ze in fragmenten te laten zien. Deze hadden best vaker getoond kunnen worden. Jammer was ook dat de deurtjes aan de binnenkant niet getikt waren, werkte storend. Het werd daardoor echt een kastje in plaats van een inkijkje achter het gebladerte. Jammer, jammer. Een goed idee dat stierf in traagheid.

16. Nectar	14 ^{de} prijs
Buurtschap Laarheide	488 punten

Op het tentoonstellingsterrein was deze wagen leesbaarder dan in de optocht. Er waren echt schitterend uitgewerkte details in de compositie opgenomen. Maar vooral in de straat duurde het toch erg lang voordat de voorstelling zichtbaar en herkenbaar was. Door deze vorm te kiezen werd het een soort visuele brij. Was het beeld abstracter geweest dan was het beeld veel sterker overgekomen volgens de jury.

Ook de bloem had vaster en compacter van vorm mogen zijn, zodat er meer contrast tussen de bij en de bloem zichtbaar was geweest. En misschien was de titel "stuifmeel" meer van toepassing geweest dan "nectar".

Nectar is een vloeistof, terwijl meer de suggestie werd gewekt dat er korrels kleefden op de huid van de bij. De kleuren van de korrels en het insect lagen erg dicht bij elkaar waardoor de mooie anatomie van het insect teveel verloren ging. Het materiaalgebruik was goed, de bloemen waren met zorg getikt en de dunne vleugels gaven het beeld ook een mooie transparantie, maar het geheel overtuigde dus niet echt.

7. Ghostriders	13 ^{de} prijs
Buurtschap Stuivezand	505 punten

Het thema van de wagen sprak de jury aan; apocalyptische ruiters. Mooi van lijn, dreigend, dynamisch en met een bijzondere theatrale uitstraling. Het hoog op de wagen plaatsen van de elementen was knap bedacht. Het gaf de wagen een sterke transparantie. De jury kon zich voor een groot gedeelte vinden in de compositie, maar het schortte wel erg in de vorm van de koppen en de uitwerking van de textielflarden.

Wat gruwelijke schedels moesten zijn mondde uit in haast clowneske koppen. Hier waren vagere contouren en donker kleurgebruik effectiever geweest. Nu trokken ze teveel de aandacht en ontstond er een dissonantie in stijl. Ook over de uitwerking van de kledingresten was de jury minder te spreken. Door de sterke nadruk op de witte lijnen kregen de raggen en totten een veel te frivole uitstraling. Deze versierdrang was beter achterwege gebleven. Donkere kleuren en soberheid in toepassing waren sterker geweest.

Wel weer mooi vond de jury de dunne draden die de oorspronkelijke contouren van de paarden suggereerden. Het gaf het juiste schimmige effect. Het is jammer dat de paarden hun tanden onderweg verloren waren. Hierdoor werd het minder duidelijk dat het een paardenhoofd betrof. Conclusie is dat deze wagen een gewaagd experiment was, maar niet helemaal uit de verf kwam. Jammer, want als de vorm beter overdacht was geweest, was deze wagen hoger geëindigd want qua thema en idee vond de jury hem goed.

18. Breakdance	12 ^{de} prijs
Buurtschap Raamberg	508 punten

Een vrolijke noot in het corso. Het plezier straalde er van af. De goed ingestudeerde dans van de groep breakdancers was een genot om te zien. Geweldig dat het een hele middag werd volgehouden. De wagen zelf fungeerde in deze opzet slechts als een gigantisch achtergrond decor. Qua vormgeving was het interessant hoe er gespeeld was met de platte vlakken ten opzichte van elkaar. De graffitiachtige intekening met de scherpe contouren werkte goed. Maar het was wel een beetje jaren '50 - '60 in stijl. Kleur- en bloemgebruik waren mooi.

Jammer is dat er geen mooie doorzichten waren. Er had meer met de binnenkant van de wagen mogen gebeuren. Dan had de wagen minder massief geogd. Als het podium van de breakdancers in de grote wagen was opgenomen, dan was de grote wagen waarschijnlijk meer functioneel geweest. Het plezier zou dan ook van de grote wagen afgestraald hebben. Nu reed hij er wat doods achteraan. De afwerking van het geheel was perfect en verzorgd. Jammer van de drie aparte delen. De voorste wagen met breakdancers en DJ had geen enkele relatie met de bloemenwagen. Jammer.

17. Orchis, een serene bloemenpracht	11 ^{de} prijs
Buurtschap Klein-Zundert	544 punten

Een wagen die zeer zorgvuldig in elkaar was gezet, met oog voor detail en kleur. Pluspunt was de natuurgetrouwe weergave van de orchideeën. Compleet met opbindstokjes en bandjes waarmee ze ondersteund werden. Het materiaalgebruik was goed, tikwerk en gebruik van ander materiaal erg mooi gedaan. De bloemblaadjes aan twee zijden getikt, moet een heel werk zijn geweest. Kundig en ambachtelijk sterk. De groene bladeren onderaan op de wagen waren monumentaal van vorm en compositie. De potten prachtig opgenomen in de wielen en de bladeren golfd en elegant over de wagen. Boven was het wat eentoniger.

Werkelijk prachtig gestileerde en uitgevoerde wagen. Heel mooi en elegant van vorm. Esthetisch aangenaam voor het oog, mooi, sereen. Maar dat was niet voldoende. Want wat had deze wagen voor zeggingskracht? Het was veel van hetzelfde waardoor de spanning en zeggingskracht verdween. Daardoor werd het een beetje saai en braaf.

Om in het sterke krachtveld op te vallen moest er meer gebeuren. De wagen had waarschijnlijk meer kracht gekregen wanneer we de individuele planten beter hadden kunnen volgen; de bloemen, van de grootste tot het laatste kleine knopje, hadden kunnen zien. Nu werd het een te statisch geheel.

11. Vaartkant	10 ^{de} prijs
Buurtschap Schijf	547 punten

De uitmuntende afwerking is het eerste wat in het oog springt bij deze wagen. Wat een zorg is er besteed aan de uitwerking van dit idee. De schuin omhoog lopende waterlijn deed de wagen groter lijken dan deze in werkelijkheid was. De wagen was overzichtelijk, in één keer te lezen en schiep een heldere beeldtaal. Hoewel deze wagen zeker niet uitblinkt in originaliteit en qua onderwerp niet boven het cliché uitkomt, vond de jury de wagen prachtig vormgegeven. De originaliteit zat hem voornamelijk in de uitvoering.

De mandarijneenden waren mooi van vorm, houding, intekening en afwerking. De baarden waren prachtig. Het verenkleed had wellicht iets meer structuur kunnen hebben om het effect van 'te zoete, ronde badeendjes' wat tegen te gaan en een nog realistischer natureffect na te streven. Bij de kleine eendjes was het erg geraffineerd om zachte veertjes tussen de dahlia's te steken, mooi bedacht en uitgevoerd.

Wat de jury erg plezierig vond aan deze wagen was dat ze het bewijs levert dat een mooie wagen niet per se enorm groot hoeft te zijn. Subtiliteit in de details en materiaalgebruik doen al heel veel. Leuk vond de jury het gebruik van alternatief materiaal in de vorm van de koolbladeren, donsveren, divers groen en dergelijke.

Schijf nam voor het eerst deel aan de corso competitie. Zij nam met deze wagen een duik in het diepe. Met een tiende plaats in de ranglijst mag je dan wel spreken van een geweldig debuut.

4. Oehoe	9 ^{de} prijs
Buurtschap Wernhout	549 punten
	1 ^{ste} publieksprijs

Naar de mening van de jury veruit de mooiste wagen van dit corso wat kleurgebruik betreft. Ook de variatie in het verenpatroon en de illusie van verendons waren van bijzondere schoonheid. De wagen op zich was compact en groot met op de achtergrond een zacht kwelend uilengeluid, zoals het oehoes betaamt. Qua sfeer mooi getroffen.

De jury vond het jammer dat de op zich sterke vormen van de oehoes als beeld tezamen statisch werden. Dit kwam in belangrijke mate doordat de uilen allemaal even hoog en iets te compact geplaatst waren. Daardoor werd het een beetje een saaie opsomming. Enkele juryleden hadden wat moeite met het gebruik van dit alternatief materiaal bij de tenen en snavel.

Het resulteerde in detonerende details die niet pasten bij de warmte en volheid van de verenpakken. De uitvergroting van een dier is een alom bekend thema uit het bloemencorso en de jury vond deze uitvoering dan ook weinig origineel.

15. Stonemotion	8 ^{ste} prijs
Buurtschap Molenstraat	553 punten

De jury vond de tweedelige wagen vooral in de beweging erg leuk. De dans met de twee 'zandhappertjes' was mooi bedacht. Ondanks dat de kleuren niet erg rotsachtig waren, was het kleurgebruik wel lekker. Een hele mooie spanning tussen het abstracte van de keien en de duidelijk realistische hijskranen. De knalhard groen geverfde metalen onderdelen van de machines in tegenstelling tot de rulle bloemen gaf een mooi strak effect.

Een wagen met een hedendaagse uitstraling. De geluiden waren overweldigend. De werkgeluiden van de steengroeve vormen een sterk contrast met de klassieke muziek. Een fantastisch idee, gedurfd en origineel. En de dans van de machines werd mooi uitgevoerd.

Jammer dat de maatvoering van de wagen relatief klein was gehouden. Was hij groter en hoger uitgevoerd dan zou hij (nog) veel meer impact hebben gehad. De machines hadden dan in de verhouding tot de rotsblokken ook een meer reële maatvoering mogen hebben, nu hadden ze iets weg van dinkytoys.

5. Vrije Val	7 ^{de} prijs
Buurtschap 't Stuk	563 punten

Mooie uitwerking van een reeks momentopnames. De vaart en dynamiek, die uit het geheel spraken, waren goed gekozen. Zelfs de turbulentie van een vallend lichaam in de lucht kwam goed naar voren door de verschillende positionele draaiingen. Erg mooi om deze valmomenten zonder verdere franje uit te voeren. Ook het perspectief van de lager zwevende - ten opzichte van de hoger springende- mensen was knap gedaan. Mooie uitwerking van details, zoals de manier waarop de parachute aan het lichaam gesept was, de door lusjes getrokken riemen, de contrasterende streep over de zijkant van de benen en de hoogtemeters om de polsen. Wel jammer van de buizenconstructie die was echt te zwaar vooral naar achter toe. De buizen hadden juist daar voor het effect dunner moeten worden.

De perspectivische werking was een spektakel om naar te kijken. Het kleine toegevoegde vliegtuigje was weer jammer. Het werd te verhalend en een beetje prutserig. Dit was niet nodig geweest; de rest van het beeld was sterk genoeg in zijn beeldtaal. Een andere kritische opmerking is dat het perspectief maar op enkele plaatsen rond de wagen werkte. Je moest niet voor de wagen gaan staan, want dan dekde de grootste figuur de rest af. Niet erachter of opzij, want dan zag je alleen een wirwar van armen en benen. Het mooiste beeld recht voor de wagen, vier, vijf stappen uit het midden. Dan kwamen de hele rij springers afzonderlijk tot hun recht.

Dat betekende ook op straat slechts een kort moment van volle glorie en dat was jammer voor een met lef en durf gekozen thema als dit. Het doet de jury wel weer genoeg te zien dat de nadruk die zij de laatste jaren heeft gelegd op verbetering van de anatomische uitwerking zijn vruchten afwerpt. Afmetingen van ledematen klopten. Broekspijpen waren geen kokers meer van steeds dezelfde vorm, maar bewogen in de juiste proportie realistisch in de wind. Goed gezien hoe harde wind een lichaam in wapperende stof aftekt, heel overtuigend vormgegeven.

13. Not Finished	6 ^{de} prijs
Buurtschap Achtmaal	575 punten
	2 ^{de} publieksprijs

Wat een dynamiek zat er in deze wagen! Alles buitelde en sprong. Fraai van detail met daarin een grote mate van verfijning. Het materiaal was mooi gebruikt en heel bijzonder het gebruik van vreemd gekleurde bloemen. Hebben ingekleurde dahlia's meestal een hoog kitschgehalte, in deze corsowagen is de kleurdiversiteit een lust voor het oog. Bont gekleurd zoals in de echte motorsport. De vorm van het clubje springende motoren was goed, compact en dringend om voorop te rijden. Het klopte goed qua beweging en vaart.

Een wagen die al rijdend door de straten won aan zeggingskracht. Motorsport wordt al snel geassocieerd met veel lawaai. Maar hoe het ook anders kan laat buurtschap Achtmaal zien in de vorm van een corsowagen die alles en iedereen doet zwijgen. De wagen had een onderstel bestaande uit een vijftiental buizen. Deze industriële uitstraling harmonieerde prachtig met het onderwerp. De motorrijders waren tot in de finesse realistisch weergegeven. Prachtig uitgewerkte anatomie. Iedere plooi in de motorkleding klopte. Ook het profiel van de banden was niet van echt te onderscheiden net als de hele carrosserie van de motoren. Zelfs de spiegeling van de lucht was te zien in de crossbrillen. Prachtig gedaan.

14. En Passant	5 ^{de} prijs
Buurtschap Helpt Elkander	584 punten

Buurtschap Helpt Elkander speelde met het oog van de toeschouwer. Zij wisten een mooie surrealistische voorstelling te creëren. Fragmentarisch 'versneden' bomen en ruiters die vanuit een bepaalde invalshoek weer een eenheid vormden.

Mooi was het contrast van de lichte bomen en de warme kleuren van de ruiters en paarden. Ook de vondst met witte dahlia's op stokjes werd gewaardeerd. De waas van geheimzinnigheid en de wat sprookjesachtige sfeer die werd gesuggereerd waren mooi.

De paarden en figuren anatomisch goed uitgewerkt. Het idee van de fragmentarisering vond de jury een sterk idee. De hiaten in het beeld - stukken boom, of paard of ruiter - die met opzet horizontaal of verticaal uitgesneden waren, werkten prachtig. Het effect was goed. Zeker aan de voorkant. Aan de achterkant werd het wat minder. Daar was naar de mening van de jury het 'weglaten' te sterk doorgevoerd en miste het zijn effect.

1. Corzo!	4 ^{de} prijs
Buurtschap Klein Zundertse Heikant	588 punten
	Vernieuwingsprijs

“The Making Of” live voor het publiek, ofwel Corzo! Wat een geweldig idee! Nog nooit eerder vertoond. Dat de Klein Zundertse Heikant een wagen kan bouwen hebben zij al vele jaren bewezen. Ook dit jaar zien de hond en haar kroost er prachtig realistisch uit. Het levert een imposant beeld op, maar ook een beeld dat iedereen al jarenlang kent van het Bloemencorso: uitvergroete dieren.

De jury heeft begrepen dat de keuze voor dit thema ironisch is bedoeld. Het bouwen van een wagen te verbeelden en daarvoor een supercliché uit te kiezen als een husky is een originele dubbele bodem, die tot op heden niemand heeft aangedurfd uit te voeren. De uitvoering van de wagen was goed, kleur van de dieren en tekening van de kop van het grote beest erg mooi. Anatomisch zat het goed in elkaar. Ook de figuratie op de wagen was in orde, men speelde zichzelf en daar kun je haast niet de mist mee ingaan.

De jury vond kortom het thema en de uitvoering een leuk fris idee en ook kwalitatief hoogstaand uitgevoerd. Een thema dat dicht bij het wezen van de buurtschappen ligt; n.l. datgene waar een ieder de laatste maanden vol hartstocht aan gewerkt heeft. Het inzichtelijk maken van het gehele proces is tot in de puntjes uitgewerkt. Voor de corsogemeenschap heel gewoon, maar voor het publiek heel nieuw.

Een gedurfd uitgangspunt en dat verdient respect. Door te kiezen voor deze integratie van het maakproces met de artistieke uitwerking, het multimediale/theatrale effect heeft de jury besloten de vernieuwingsprijs aan deze wagen uit te reiken. Met daarbij ook in gedachten dat dit thema maar één keer op deze manier uitgewerkt kan worden.

8. ZeeDuivel	3 ^{de} prijs
Buurtschap 't Kapelleke	625 punten

Wederom een dier als uitgangspunt. Maar met de alom bekende, uitvergroete en vertederende weergave maakt 't Kapelleke korte metten. Hier een sfeer van dreiging, agressie en somberheid. Met als resultaat een zeer fraai geheel. Het ijzer was prachtig gelast en het kleurgebruik 'ijzersterk'.

Het kleureffect van de bloemen en het ijzer was magnifiek gekozen en goed uitgewerkt. Het deed denken aan de leefomgeving van de zeeduivel; een zanderige en modderige zeebodem.

Dit effect was ook prachtig doorgevoerd in de kleding van alle figuranten. Figuranten die in de open constructie van het karkas op verschillende plaatsen zichtbaar waren en daardoor een bijzonder onderdeel van het beeld werden. De kracht van de wagen zat mede in de sterke choreografie. De figuranten en het geluid stonden totaal in dienst van de zich dreigend voortbewegende vis. Het is bijzonder dat een wagen met zoveel elementen toch een geheel vormt. In de straat was hier en daar in de besturing een lichte hapering, dat was wel jammer voor het effect.

Een wagen die de grenzen van het toegestane uit het reglement opzoekt. De verhouding tussen dahlia's en ander materiaal is naar de mening van de jury op het randje.

Het is een bloemencorso, de dahlia's dienen wel de overhand te houden. Toch was de wagen één van de favorieten van de jury. Heftig, jong, krachtig en met fantasie. Prachtig monumentaal gedacht en uitzonderlijk dynamisch.

De jury vond de vorm het sterkst werken op het veilingterrein. In de straat werkte de wagen minder door gebrek aan ruimte. Concluderend stelt de jury dat een groot risico is genomen met dit experimenteel ontwerp. Het heel bewust en doeltreffende gekozen materiaal heeft geresulteerd in succes. Een spannende hedendaagse multimedia wagen die daadwerkelijk dreiging uitstraalde.

10. Slotact	2 ^{de} prijs
Buurtschap Laer-Akkermolen	626 punten
	3 ^{de} publieksprijs

De uitwerking van de boeienkoning was geheel in bloemen en rustig van kleurkeuze. Slechts op een paar essentiële plekken waren accenten aangebracht van stiksels en/of huidstructuren. Krachtig was de diagonale plaatsing, waardoor beweging en dynamiek werd gesuggereerd. Het lichaam anatomisch prachtig weergegeven. Zijn langzaam bewegende hand die naar de bevrijdende sleutel grijpt en de ademhaling die de borstkas zachtjes op en neer beweegt. Subliem gedaan. Zijn haar, de biezen en flossen aan zijn broek, de zwaaiende hangsloten, alles deinde mooi mee in het denkbeeldige water.

Het deinen had niets mechanisch. Het was onregelmatig en gaf echt de indruk van water. Ook het rechterbeen ging lichtjes heen en weer, met bij de knie een flexibel bewegend stuk. Alles bleef keurig bedekt met bloemen. De stofuitdrukking zoals de plooiën, bilnaad en dergelijke had het juiste schaduwefect om de wagen interessant te houden.

Ook de spanning die buurtschap Laer-Akkermolen in het gezicht van de boeienkoning wist te leggen was prachtig. De oogleden en mond van de man gingen iets verder open wanneer zijn hand bijna de sleutel aanraakte. Het leek alsof hij zijn adem inhield. Het zag er zo realistisch uit dat het voelbaar werd; deze greep naar de vrijheid. En het geluidsdecor, prachtig.

Een wagen met veel dramatiek. De vorm van het staketsel was sterk, evenals de suggestief uitgewerkte kettingen. De toeschouwer vulde de ontbrekende delen automatisch aan. Het totaalbeeld was ongelooflijk leesbaar. Het geluid ondersteunde en versterkte het totaalbeeld.

De traagheid van de bewegingen was erg mooi en werkte goed bij het tempo waarmee corsowagens zich voortbewegen. Kortom de jury kon zich goed inleven in het drama en dat was knap.

2. Rhino	1 ^{ste} prijs
Buurtschap Veldstraat	638 punten

Een boeiende zeer krachtige wagen. Massief en tegelijkertijd luchtig, mooie combinatie voor zo'n zwaar dier. Qua betekenis en vormgeving heel gelaagd. De wagen presenteert zich in één grote krachtige vorm, maar dan opgebouwd uit niet materiële dunne windsels die eindigen in een soort pijlpunt. Een vorm die alles heeft van een rinoceros: massiviteit, logheid maar ook een immense uitstraling van kracht en energie. De windsels zijn duidelijk te herkennen, alleen al door de pijlen aan de uiteinden. De windsels vormen ook de letters die het woord Rhino vormen. Je leest dus wat je ziet en omgekeerd. In feite een illusie in een illusie: je kijkt naar de gesuggereerde windsels, die op zich weer zelfstandig een rinoceros suggereren... spannend !

Een wagen die gemakkelijk lomp had kunnen worden, maar door de gekozen uitvoering uiterst elegant werd. De bolle vorm aan de ene kant en de holle vorm aan de andere kant, werkten erg goed en onderstreepten de ruimtelijkheid. De jury vond de wagen een absolute topper in de uitvoering, heel geraffineerd gedaan. Het lijkt in de eerste instantie of er twee kleuren zijn gebruikt, maar bij nader inzien zien we groenig, rozig en gelig wit. Dat samen met de donkere dahlia's geeft een indruk van echt zwart en wit. Het maakt de vorm ontzettend grafisch. Een effect dat nog meer wordt versterkt door de combinatie met andere materialen. De pitten op de nagels bijvoorbeeld zijn fantastisch ruimtelijk gebruikt. Ze versterken heel suggestief de ronde vorm. Door dit alles is de levensechtheid van het beest heel geloofwaardig.

De jarenlange opmerking van de jury over het veelvuldig gebruik van het dierelement in het corso, wordt met deze Rhino teniet gedaan. De jury vindt het een prachtig idee om een dier als dit zo hedendaags te verbeelden. De jury besloot unaniem deze wagen als winnaar van het corso 2009 uit te roepen.

Uitslag Bloemencorso Zundert 2009

<i>Prijs</i>	<i>Punten</i>	<i>Nr.</i>	<i>Buurtschap</i>	<i>Titel</i>	<i>Overige prijzen</i>
1	638	2	Veldstraat	Rhino	
2	626	10	Laer-Akkermolen	Slotact	<i>3de publieksprijs</i>
3	625	8	't Kapelleke	ZeeDuivel	
4	588	1	Klein Zundertse Heikant	Corzo !	<i>Vernieuwingsprijs</i>
5	584	14	Helpt Elkander	En passant	
6	575	13	Achtmaal	Not Finished	<i>2de publieksprijs</i>
7	563	5	't Stuk	Vrije val	
8	553	15	Molenstraat	Stonemotion	
9	549	4	Wernhout	Oehoe	<i>1ste publieksprijs</i>
10	547	11	Schijf	Vaartkant	
11	544	17	Klein Zundert	Orchis, een serene bloemenpracht	
12	508	18	Raamberg	Breakdance	
13	505	7	Stuivezand	Ghostriders	
14	488	16	Laarheide	Nectar	
15	486	12	De Lent	Kiekebos	
16	485	19	Tiggelaar	Los	
17	472	6	Rijsbergen	Koppig	
18	455	3	Poteind	Safety first	
19	435	20	Markt	Oz	
20	430	9	De Berk	Maagdelijke Martelaressen	